

der kan blive taget fat paa dette Værks Anlæg. Der maa finde indgaaende Forhandlinger Sted med alle de kommunale Autoriteter, med alle dem, der er interesserede i Spørgsmaalet: Amsraad, Byraad og muligvis ogsaa Repræsentanter for Sognekommunerne, hvis man skal naa til en Overenskomst mellem disse kommunale Autoriteter angaaende mange forskellige Forhold, bl. a. om Rejsning af Garanti for den nødvendige Kapital, Strømmens Fordeling og meget andet. Men alt det behøver Rigsdagen ikke at vente paa. Rigsdagen som saadan kan ikke føre de Forhandlinger, der skal føres for at naa til en Overenskomst, de kan kun føres af Ministeren. Rigsdagen som saadan kan ikke føre de Forhandlinger, der skal føres for at naa til et stort fælles Selskab, vi kan godt sige en Slags Andelsselskab, og Rigsdagen kan heller ikke træffe Bestemmelse om alle de Enkeltheder, Koncessionen skal indeholde. Det er ganske umuligt. Det er Ministeren, som maa indlede og føre de Forhandlinger, der skal føres, og det er ligeledes Ministeren, der maa affatte Koncessionsvilkårene i alle Enkeltheder. Men det, vi kan, og det, vi bør, er i store Træk at angive de Linier, hvorefter Sagen skal ordnes. Dette er Rigsdagens Opgave, og dertil, forekommer det mig, behøves der ikke lange Overvejelser eller lang Tid. Efter min Mening vilde det være meget ønskeligt, om det kunde lykkes at faa Sagen færdig allerede i denne Samling. Jeg vil gerne medvirke, hvad jeg formaar, til, at det kan ske, og jeg vil slutte med at udtale Haabet om, at vi kan naa dette Maal.

M. Mortensen: Den højtærede Minister for offentlige Arbejder gjorde sig, ligesom det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), nogen Umage for at bevise, at jeg havde gjort mig skyldig i nogle Fejltagelser. Jeg skal ikke nægte — det forudsatte jeg ogsaa —, at det kan være muligt, men jeg vil paatage mig at bevise, at de Herrer selv gjorde sig skyldige i Fejltagelser ved at kritisere mig. Der staar i den i Bilagene optagne Skrivelse fra Professor Rung, som jeg nævnede, Tillæg A. Sp. 3917: „Da Centralens størst mulige Belastning er 2,000 Kilowatt“ o. s. v. Da der nu ikke noget andet Sted i Skrivelsen nævnes et andet Tal for Kraftydelsen, og vi ikke har Planerne, kan det ikke nytte, de Herrer kommer og siger til mig: Du har taget fejl ved ikke at regne

med 3,000 Kilowatt. Jeg har kun kunnet regne med det Tal, som stod opgivet. Fejltagelsen maa jeg derfor henvise til de Herrer, som har kritiseret mig, hos mig ligger den ikke. Videre skriver Professor Rung længere nede paa samme Side, at der maa „mindst produceres ca. 2,5 Mill. Kilowatttimer, hvilket svarer til en Udnyttelsesgrad paa ca. 9½ pCt.“. Jeg erindrer her atter om, at vi ikke har Planerne, og at jeg ikke vidste noget om de 3,000 Kilowatttimer. Jeg kunde derfor kun regne med 2,000, og saa kan det ikke nytte, man vil komme og sige, at jeg har ikke Lov til at regne med 14⅓ i Stedet for 9½ pCt.; thi de 14⅓ pCt. var rigtigt, efter hvad der staar her. Ogsaa her henviser jeg da Fejltagelsen til de Herrer, som kritiserede mig. Fejltagelsen er heller ikke i dette Tilfælde min. Jeg maa være berettiget til at regne med de Tal, som staar opgivet. De 2,5 Mill. Kilowatttimer er altsaa Produktionen. Jeg kan godt vise, hvorledes jeg kommer til det Resultat. Med en Produktionspris af 2 Ørepr. Kilowatttime skal de svare til en Driftsudgift af 48,750 Kr., og de vil til den nævnte Produktionspris give 50,000 Kr. Her har jeg ogsaa Ret, det kan man ikke komme bort fra.

Jeg skal derefter lade dette ligge og takke Ministeren, fordi han erklærede, at Kommissionen ikke skal være permanent. Det er jeg meget veltilfreds med. Ministeren spurgte, om man ikke tør betro sig til, at Spørgsmaalet om Statens Overtagelse ordnes ved Lov. Jo, det tør jeg udmærket godt betro mig til. Jeg har udtalt min Tilfredshed med Punkterne o. og p. Og hvad Punkterne e., f. og g. angaar, er jeg ligeledes Ministeren taknemmelig, fordi han erklærede, at de kan lempes noget, saaledes at Vilkaarene bliver rimelige. Jeg er heller ikke i Tvivl om, at det vil de blive, idet jeg meget godt forstaar, at Ministeren — i alt Fald den nuværende Minister — ikke vil stille sig saaledes, at en Kommune som koncessionshavende — og heller ikke private Folk — ikke skulde kunne være tjent dermed. Men jeg har paapeget, at saaledes som Lovforslaget lyder, kan der stilles urimelige Krav til Koncessionshaverne, og det synes jeg ikke, man bør have staaende i en Lov. Man bør være saa nogenlunde paa det rene med, hvor store Krav der kan stilles.

Endvidere skal jeg sige til den højtærede Minister, at det er jo rigtigt, at Brændselspriserne, naar de er steget saa vældigt, som de er steget, medfører en be-